

מרגמה בלב ניו-יורקה

בקבוקים מלאים אמוניה כאלום הקונצרטנים קרנגי. כאשר ניגן שם סוליסט רוסי. גם כאשר הפגינו ליד השגרירות העיראקית ושפכו צבע אדום על נציגים סובייטים, עוד סלחו להם.

„משהו בעיניים“

ניו-יורק היא עיר מלאה יהודים, וזהסימה לעולם לא עוד, שבה דגלו אנשי כהנא, שהתייחסה להיטלר ולשואה, מצאו להם אוהדים בקרב יהודים ובקרב אמריקאים אחרים. הרב כהנא עצמו קנה לו אוהדים בגלל הופעתו המסודרת והמרשימה. הוא היה לכוש תמיד בחליפות תפורות היטב אך בלתי-צעקניות, שיערו היה מסופר קצר, והוא מצא חן בעיני אמריקאים כאשר הכריז על עצמו כעל פטריוט אמריקאי ואנטי-קומוניסט מושבע.

„אינני יודע מדוע הוא לא מצא חן בעיניי מן ההתחלה“ סיפר מי שהיה מפקח על הבלשים במישטרת ניו-יורק בשנים האלה, אלברט סירמן, יהודי המבקר לעיתים בישראל. „כבר מהתחלה היו לי הסתייגויות מכהנא, ובאותו זמן הליגה עוד לא עשתה שום דברים מסוכנים. אז הם רק דגלו בכך שיהודים, שהיו תמיד עם הספר והסרי-הגנה, ייהפכו ללוחמים.“

חוקרי המישטרה,

אשר הגיעו

לארצות הברית,

מתחקים על הקשר

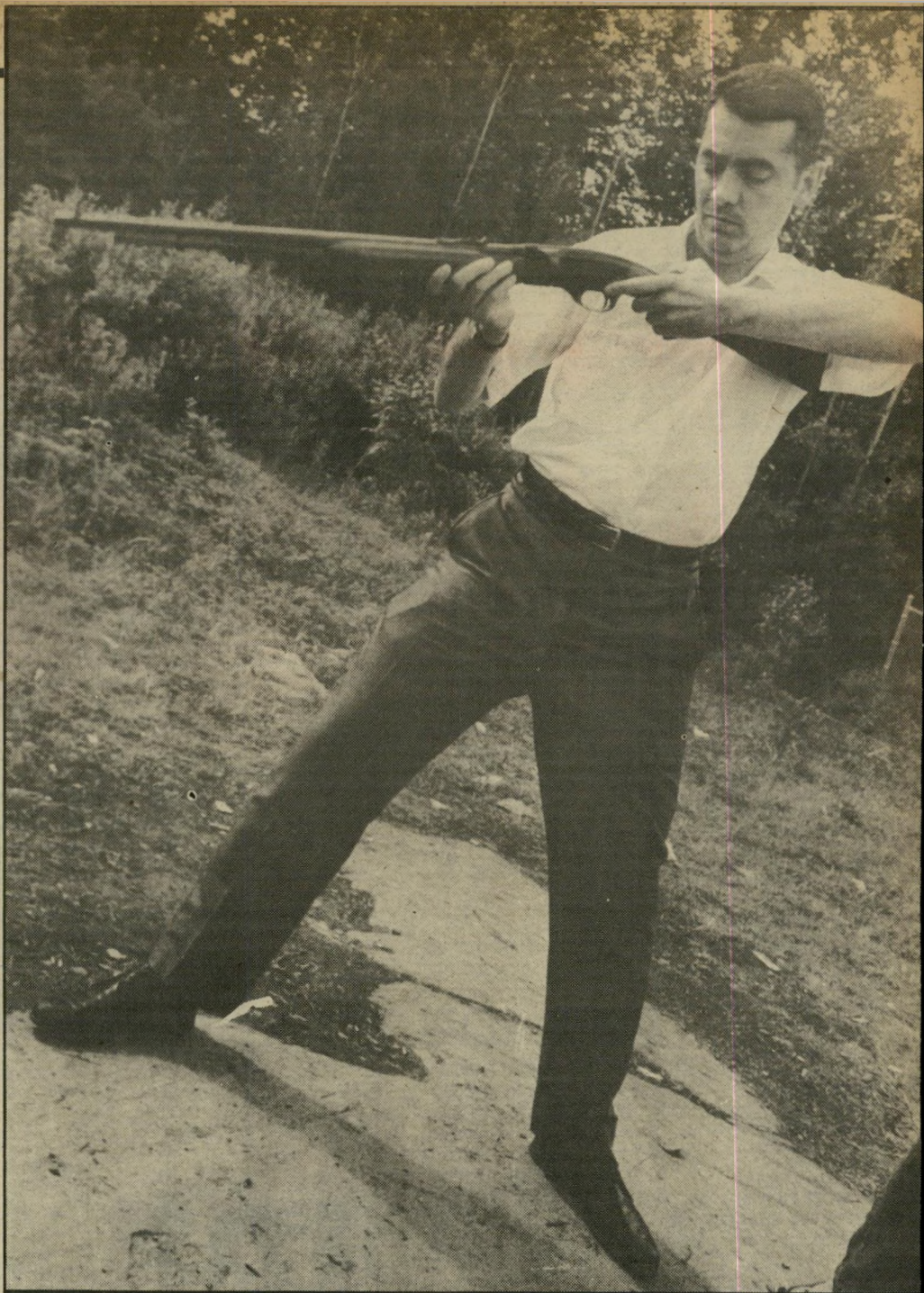
בין המחותרת

היהודית והליגה

להגנה של הרב

מאיר כהנא

היה גם משהו רענן במעקב שערכו צעירים אלה אחרי נשות דיפלומטים סובייטים שקנו בסופרמרקטים, ובכך שהכיבו אותן במילים ובצעקות. אמריקה גיחכה כאשר מילאו אנשי הליגה מים במיכלי-הדלק של מכוניות אנשייהשגרירות הסובייטית, גילגלו

כהנא במחנה-אימונים של הליגה (1968) פטריוט אמריקאי

כהנא בשירות מילואים ברמאללה, 1981 חוסר-הגיון

אמריקה צחקה מכל לב, כאשר פיזרו כמה צעירים יהודיים עכברים וצפרדעים במישטרה המהודר של מישלחת-הסחר הסובייטית בניו-יורק. האמריקאים, האוהבים בריחות

נערים חובשי-כיפות

של הליגה להגנה

הניחו מיזוודת-חובת,

ידו ברובה-צלפים

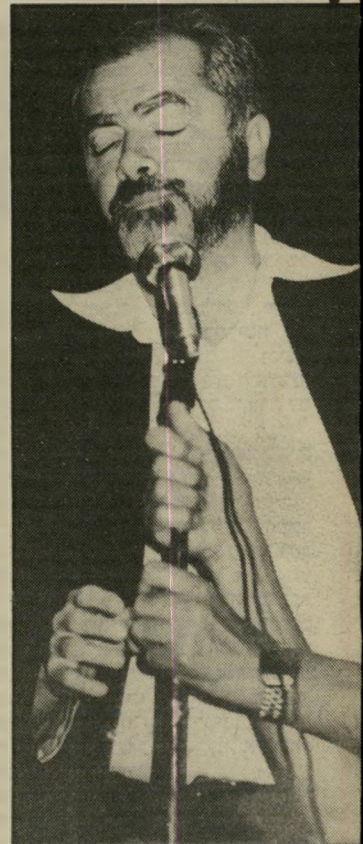
לחדר-שינה של

ילדים והראו צעירה

יהודיה חפה מפשע

ושונאים רוסים, אימצו את הנערים הללו לליבם.

הצעירים, בחורים בגיל העשרה, היו חברים בליגה להגנה יהודית. שייסדו הרב מאיר כהנא ועורך-הדין ברט צוליבון, בשנת 1968. האמריקאים העריכו את חושיההומור, הדימיון, וכושריההמצאה של הצעירים היהודים. היה משהו חביב בשיחזוריה של אחת ממכות מצריים תוך דרישה מהסוב-ייטים „לשלח את עמי“.

כהנא, 1984 אישקט